



## Chůze na prověšeném vodítku

**Už jste to jistě někdy zažili: Drobná dívka**

**vlažící parkem za svou dogou, kokřík na dlouhatánském vodítku se urputně snaží dostat ještě alespoň o píd' dále než lanko dovoluje, babička o holi snažící se držet krok se svým voříškem...**

**M**ožná i vás napadlo, že chování vašeho psa při procházce není tak docela v pořádku. Divákům sice pohled na vaši maličkost jedoucí po bříše za jinak „úplně zlatým“ retrívrem může o pár minut prodloužit život, předpokládám však, že tuto roli raději přenecháte jiným. Takový souboj není totiž ani zdravý, ani zábavný. Následující řádky jsou určeny všem, kteří mají chuť na chování svého psa něco změnit.

Rozeberme si nejprve příčiny psiho tahounství: Váš pes chce jít zkrátka **jinam**. Každý roh či patník je mu milejší než vy. Většinou by rád šel také rychleji, a vy se při vší lásce dostáváte do pozice koule přikované k věžňově noze. Někteří z vás pořídí svému psu široký obojek či postroj, aby se mu vláčelo lépe.

Jiní už toho mají dost a nasadí svému miláčkovvi na krk ostnatý obojek. Pes pak skutečně obvykle táhne méně, protože ho to zkrátka bolí. Ani v jednom případě však nedojde ke změně vztahu psa k vám. Pes s vámi nezůstává dobrovolně a už vůbec ne radostně, stále je **držen**.

Jak to tedy zařídit, aby s vámi váš svěřenec chtěl zůstat? Předpokládám, že

Tak tedy: Ještě chvíli psa v jeho roli nechte a dobře ho pozorujte – máte možná poslední příležitost. Pak vezměte aktivitu do svých rukou a hrajte hru Jdeme jinam ve vlastní režii. Chce pes jít dopředu? **Já** jdu dozadu! Chce doleva? **Já** jdu doprava! A chovejte se přesně tak, jako se



## aneb Pojd' me jinam!

choval pes, když vedl hru on. Tedy nic neříkejte, neptejte se ho, nekárejte, netrhejte varovně vodítkem, zkrátka **jděte** za svým cílem, který je vždy přesně na opačné straně než cíl vašeho psa. A jděte svižně. Že už váš pes běží volně vedle vás a dokonce se na vás podíval? I kdyby to byl jen jediný krok či pohled, **rychle ho pochvalte**, odpovzte mu na úsměv, dejte mu pamlsk či hračku. Pokud na vás

ka. Příště už to pochopí rychleji. V této první fázi jde především o to, aby vás pes následoval, začal si vás všimnout a aby respektoval délku vodítka. Zatím nezáleží na tom zda půjde vpravo, či vlevo, u štěňátek a mladých psů si zpočátku můžete dokonce předávat vodítko z ruky do ruky.

Pro tuto hru vybavte svého psa nejlépe popruhovým vodítkem o délce 90 – 120 cm, jednořadovým řetízovým obojkem kdy karabina přijde do „nestahovacího“ očka, máte-li silnějšího psa a nejste schopni s ním snadno měnit směr, je nejlepší ohlávka. Tyto tři pomůcky se ve vašich rukou dokážou spolehlivě postarat o otočení psa do správného směru.

**Při hře se psem se vyvarujte těchto chyb:**

1. Svě chování nikterak nekomentujte, pejska nepřemlouvajte ani mu nic neprikazujte, o to víc odměňte každý jeho pohled na vás.

2. Změnu směru provádějte rychle a nečekaně, psa do ní nepřetahujte pomalu a silou, ale rázným trhnutím. Tak ho naučíte hlídat si každý váš pohyb, což je pro něj také hra, tentokrát „na kořist“.

3. Vyvarujte se planého poškubávání

### Každý roh či patník je mu milejší než vy.

váš pes netrpí nedostatkem volného pohybu ani jiných aktivit... to je základ. Splňujete-li tuto podmínku, nabídnou vám jednoduchý návod, jak chůzi psa na prověšeném vodítku nacvičit:

Budete-li chvíli sledovat houf volně puštěných psů, jistě vám neujde, že spolu hrají různé hry. Psi hrají hry i s námi, a tím si neustále prověřují, zda jsme skutečně páničci s velkým P, ke kterým je potřeba vzhlížet s úctou, nebo zkrátka jen „držiči psů“.

A jednou z těchto her je právě ta, kterou bychom mohli nazvat třeba Jdeme jinam. Tato hra vypadá tak, že se pes rozhodne jít očichat krtinec a zkrátka nás odvede s sebou. Kdo myslíte, že je pánem této situace? Možná už tušíte, kam mířím.

začne v této fázi radostně skákat, tolerujte to, je to přece hra, jen se nedejte vychýlit ze svého směru.

Smiřte se s tím, že vám to možná bude chvíli trvat, než se tuto hru naučíte hrát dokonale, ale jen co to dostanete „do ruky“, dokážete tímto způsobem s úsměvem během několika minut zvládnout většinu tahounů. Je to přece **psí hra**, jde jen o to, vysvětlit pejskovi, že nastala „výměna stran“.

Abyste o výměně stran svého psa skutečně přesvědčili, je potřeba hrát tak dlouho, dokud to nevezme na vědomí. Nezáleží ani tak na tom, jak dlouho to bude trvat, důležité je dosáhnout cíle, pak pejska radostně pochválit a třeba jej pustit z vodít-



vodítkem. Toto psa pouze otupí a opírat se bude stále.

4. Velmi častou chybou je držení vodítka nakrátko. Vodítko držte klidně za konec.

5. Používejte vhodné vybavení. Nehodí se stahovací a široké obojky, postroje ani vypouštěcí nebo příliš tenká vodítka. Zapomeňte rovněž na pomůcky působící bolest, jako jsou ostnaté obojky či bičičky.

6. A hlavně, od této chvíle již nedopusťte, aby se pes do vodítka opřel. Dříve, než to udělá **JDĚTE ZKRÁTKA JINAM**.

**Pilně trénujte, protože příště tu dnešní hru dále vylepšíme.**

**Romana Krásná  
Pší škola (hrou) Sirius**